

[Ingeborg Hansen.]

er forudsat i § 6 i Loven af 1925, og selv en Ansøgning om at bevare Indfødsretten vil meget vanskeligt kunne komme frem og blive fremmet i rette Tid. Derfor har man fundet det rimeligt af Hensyn til dem, der ønsker at bevare den danske Indfødsret, at suspendere Regelen om, at den bortabes ved 22 Aars Alderen. Det er altsaa en ren Suspension, en midlertidig Sætten ud af Kraft af Lovens § 6, der foreslaas her. Denne Suspension kan ifølge Lovforslagets § 2 ophæves, saaledes at den nugældende Bestemmelse træder i Kraft med mindst eet Aars Varsel. Lovforslagets andre Paragraffer er en naturlig Følge af Hovedformaalet med Loven, og jeg behøver næppe at komme nærmere ind paa dem, idet jeg henviser dels til Bemærkningerne, dels til den højtærede Indenrigsministers Forelæggelsestale. Ogsaa Bestemmelsen i § 4, hvorefter Indfødsretten for de Personer, som er knyttede til en Person, der har Indfødsret, bortabes, hvis vedkommende Person mister sin Indfødsret, er en naturlig Følge af Hovedformaalet; naar en Mand taber sin danske Indfødsret, taber hans Hustru og hans ægtefødte Børn den, og hvis en ugift Kvinde taber sin danske Indfødsret, taber hendes uden for Ægteskab fødte Barn den ogsaa.

Jeg kan, som sagt, tilsige Lovforslaget vor Støtte, men rent personlig kan jeg ikke tilbageholde et lille Hjertesuk over, at man ved denne udmærkede Ændring i Indfødsretsloven ikke har tænkt paa de gifte Kvinder, som her i Landet gifter sig med Udlændinge, og som løber Fare for at miste deres gamle Statsborgerret. Det er et Spørgsmaal, som jeg først bliver træt af at bringe paa Bane, naar vi engang faar den Lov, der siger, at gifte Kvinder bevarer den Statsborgerret, som de har faaet ved Fødselen. Mit lille Hjertesuk over, at Ændringen ikke er kommet med her, skal dog ikke i nogen Retning fordunkle den udmærkede Foranstaltning, som Lovforslaget er med Hensyn til de i Udlandet bosiddende Danske.

Jefsen Christensen: I § 2 i Loven om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 18. April 1925 hedder det i Stk. 1:

„Fremmed Mand og fremmed ugift Kvinde, som er født her i Riget og vedblivende har haft sit Hjemsted her indtil det fyldte 19de Aar, erhverver derved Indfødsret.“

Som et Slags Modstykke til denne Bestemmelse hedder det i § 6, Stk. 1:

„Dansk Mand og dansk ugift Kvinde,

som er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22de Aar. Det kan dog ved kgl. Resolution bevilges, at den paagældende bevarer sin Indfødsret.“

I Stk. 2 føjes hertil:

„Den, som har aftjent dansk Værnepligt eller opholdt sig i Danmark for sin Uddannelses Skyld eller i øvrigt under Forhold, som tyder paa Samhørighed med Danmark, anses ved Anvendelsen af denne Paragraf at have boet i Danmark.“

Der nævnes altsaa i Stk. 2 Eksempler paa Betingelserne for, at man betragtes som bevarende sin danske Indfødsret, selv om man er født i Udlandet af danske Forældre og indtil sit 22de Aar ikke har boet i Danmark.

Det foreliggende Lovforslag er Udtryk for en Erkendelse af, at det under de i Nutiden herskende Forhold kan volde unge Mennesker, der er født i Udlandet som Børn af danske Forældre, Vanskeligheder at faa tilkendegivet i Tide og paa fyldestgørende Maade, at de ønsker at forblive danske Statsborgere, og Lovforslaget tilsigter at komme saadanne unge til Hjælp.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslagets Gennemførelse Støtte. Jeg maa dog om en Enkelthed sige, at jeg er lidt betænkelig ved Bestemmelsen i første Stykke af § 3, der jo i Virkeligheden alene giver de unge Danske, som fylder 22 Aar i Tiden fra denne Lovs Ikrafttræden til dens Ophævelse, Anvisning paa at opretholde deres Statsborgerret ved at søge kongelig Resolution og at skulle søge denne inden for en bestemt angiven Tidsfrist. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke helt kan lade Bestemmelsen i Lovens § 6, Stk. 1, hvile for de unge Mænds og Kvinders Vedkommende, der fylder 22 Aar i Tiden fra denne Lovs Ikrafttræden til mindst eet Aar efter, at der er foretaget Bekendtgørelse om Ophævelse af den ved kgl. Anordning. Jeg ser nok, at der gøres et Tilløb til at hidføre den af mig ønskede Tilstand i Lovforslagets § 3, Stk. 3, men det bindes for stærkt af, at vedkommende skal have boet her i Riget i Tiden mellem det fyldte 22de Aar og det i § 2 anførte Tidspunkt. Jeg vil gerne høre Ministerens Mening om dette Spørgsmaal. Hovedformaalet med Lovforslaget er vi enige om.

Lisbet Hindsgaul: Da mit Parti intet har at indvende mod de foreslaaede Ændringer, skal jeg blot udtale, at vi vil stemme for Lovforslaget.